Dosarul nr. 5r-2145/2023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 octombrie 2023 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani),
În componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Vitalii Ciumac
Grefier Sandra Tocilă, Cristina Cibotari

examinând în ședința de judecată publică, contestația înaintată de Vasile Marian împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 935500 din 07.03.2023, întocmit de către agentul constatator –Mihail Agaci din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, în baza art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

La 07.03.2023 în privința lui Vasile Marian, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI05 935500, pentru faptul că, la data de 07.03.2023, ora 06:41, conducătorul auto exploata automobilul de model*****, care nu era echipat cu trusa medicală.

Astfel, acțiunile cet. Vasile Marian au fost calificate de agentul constatator în baza art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ceea ce în corespundere cu art.34 alin. (1) din Codul contravențional, constituie 600 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 07.03.2023 pe semnele contravenției prevăzute de art.228 alin.(2) din Codul contravențional, la data de 16.03.2023, Vasile Marian a înregistrat contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție menționat, în cancelaria autorității din care face parte agentul constatator.

În motivarea contestației, aceasta a menționat că, în cazul dat exploatarea vehiculului fără trusa medicală nu se încadrează în dispoziția art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, nu i sau adus la cunoștință drepturile și obligațiile, nu s-au stabilit toate circumstanțele cauzei, nu s-au administrat probele necesare care ar demonstra comiterea faptei contravenționale de către Vasile Marian.

Solicită admiterea contestației, anularea deciziei de aplicare a sancțiunii din 07.03.2023 și încetarea procesului-contravențional.

Cererea de contestare este scutită de la plata taxei de stat în temeiul art. 448 alin. (4) din Codul contravențional.

În ședința de judecată contestatarul Vasile Marian a susținut pe deplin cele invocate în contestație și a solicitat încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenției prevăzute de art. 228 alin. (2) din Codul contravențional.

În ședința de judecată agentul constatator fiind citat în mod legal, nu s-a prezentat, în virtutea art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a considerat posibilă și a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor invocate, verificând procesul-verbal cu privire la contravenție în baza căruia a fost aplicată sancțiunea, instanța reține următoarele.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația, este depusă în termen de 15 zile de la data aplicării sancțiunii, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 451^3 alin. (1) din Codul contravențional, fiind respectate pe deplin.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit prevederilor art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În corespundere cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 935500 din 07.03.2023, emis de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică a IGP, Mihail Agaci, petentul Vasile Marian, în baza art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, ceea ce constituie 600 lei, pentru faptul că, la data de 07.03.2023, ora 06:41, conducătorul auto exploata automobilul de model*****, care nu era echipat cu trusa medicală..

Legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Din perspectiva Convenției Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, între care și prezumția de nevinovăție prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în

ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Ziliberberg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2022), Anghel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel, pentru respectarea garanțiilor menționate, instanța de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI05 935500 din 07.03.2023.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând întregul material probator administrat în cauză prin prisma prezumției nevinovăției de care se bucură petentul, instanța a reținut următoarele.

Potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice interzisă prin regulile de circulație rutieră, cu excepția vehiculelor având defectele menționate la alin.(1), precum şi amplasarea neautorizată pe vehicule a publicității se sancționează cu amendă de la 3 la 6 unități convenționale.

Prin urmare, instanța de judecată, atestă faptul că, contravenția imputată cet. Vasile Marian, face parte din capitolul XIII a Codului contravențional și după cum se deduce, în cazul în care contravenția a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator indică, în procesul-verbal încheiat, tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția.

Instanța constată că, în susținerea învinuirii aduse, de către agentul constatator a fost prezentat dar procesul-verbal de constatare a contravenției MAI05 935500 emis la 07.03.2023.

Instanța de judecată reține cu titlu de principiu că procesul-verbal cu privire la contravenție prin sine nu poate constitui probă suficientă, or, acesta este un act procesual, care constată anumite circumstanțe de fapt în mod unilateral de către agentul constatator.

Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptate împotriva sa.

De asemenea, CtEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei” obligaţia de a efectua o examinare

efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).* Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei *[Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].*

În conformitate cu art. 425 alin. (1) şi (3) din Codul contravențional, probele reprezintă elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod, care servesc la constatarea existenţei sau a inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Aprecierea probelor se face de către persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cu privire la acestea în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi în baza legii.

În conformitate cu art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina persoanei învinuite, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul „*in dubio pro reo”*.

Dând apreciere materialelor dosarului contravențional, cercetate în ședința de judecată, instanța a reținut că, în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită persoana învinuită, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*. În lumina jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul „*in dubio pro reo”* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului „*in dubio pro reo”*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Relevă că, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare „*ex propriis sensibus”* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Iinstanța a stabilit cu certitudine că învinuirea contravențională formulată şi motivată împotrivă lui Vasile Marian nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile.

În așa fel, instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterăm că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art.6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzaților în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza *Ziliberberg c. Moldovei* (hotărârea din 01 mai 2022). Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În aceste circumstanțe instanța stabilește că învinuirea adusă făptuitorului Vasile Marian, este neîntemeiată, iar materialele administrate de agentul constatator indică doar asupra lipsei componenței de contravenție în acțiunile primului.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției.

În conformitate cu art. 461 din Codul Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

În încheiere, instanța de judecată determină că, Vasile Marian nu poate fi găsit vinovat de săvârșirea contravenției imputate, motiv din care instanța de judecată va înceta procesul contravențional din lipsa faptei contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (1^1), 441 alin. (1) lit. a), 445, 448, 460, 461 şi art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de cet. Vasile Marian împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 935500 din 07.03.2023, întocmit de către agentul constatator – Mihail Agaci din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, în baza art. 228 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI05 935500 din 07.03.2023, emisă de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al IGP, prin care cet. Vasile Marian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 228 alin. (2) din Codul contravențional, cu dispunerea încetării procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedinţele şedinţei,
Judecător Vitalii Ciumac